

Hospitalspersonale o. s. v., ca. 2 Mill. Kr. eller i alt ca. 33 Mill. Kr. Dertil kommer saa Ordningen af Pensionsforholdene. Dette Spørgsmaal er endnu ikke helt ordnet, men skal jo ordnes fuldstændig, efter hvad der vedtages her paa Rigsdagen for Statens Pensionisters Vedkommende. Det jugeres, at det her vil dreje sig om et Par Millioner Kroner, saaledes at Beløbet alt i alt bliver 34—35 Mill. Kr. De indtægtgivende Aktiver, Gasværker, Sporveje, Belysningsvæsen o. s. v., som alle Partier i Borgerrepræsentationen er enige om skal bære sig og give et passende Overskud, vil for Aaret 1920—21 give ca. 12 Mill. Kr., saaledes at det Beløb, der yderligere skal skaffes til Veje gennem Indkomstskatter, vil blive ca. 22—23 Mill. Kr. Hvis Skalaen efter Loven af 18. April 1910 skulde følges for at tilvejebringe dette Beløb, vilde det blive nødvendigt udover Grundbeløbet at lægge op imod 150 pCt. til, og det vilde naturligvis være saa overordentlig byrdefuldt særlig for de mindre og mellemstore Indtægters Vedkommende, at det vilde forarsage et meget stærkt Tilbageslag, idet det sandsynligvis vilde være umuligt for dem at betale det. Skalaen i Loven af 1910 er nu foreslaaet ændret saaledes, at Byrderne fordeles mere i Forhold til Skatteevnen, saaledes at der først bliver nogen Stigning, naar man naar op til over 20—25 000 Kr. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette Forhold. Der medfølger jo i Underbilag IV til Lovforslaget en talmæssig Oversigt over, hvorledes dette Forhold vil virke, og jeg henviser derfor til dette Underbilag. Ifølge den foreslaaede Ordning skal Indtægter under 3 000 Kr. fritages for den overordentlige Skat, ligesom det er sket ved den ekstraordinære Skat til Staten. Jeg skal meget indtrængende anbefale denne Del af Lovforslaget.

Dernæst er der Ændringen til § 9, 3die Stykke, i Lov af 18. April 1910, ifølge hvilken der gives Ret til at fradrage i den skattepligtige Indtægt 300 Kr. for hvert Barn under 15 Aar i Stedet for som nu 100 Kr., og dette foreslaas at skulle gælde saavel for den ekstraordinære Skatteligning som for senere Aars Ligninger. Denne Ændring er sikkert meget formaalstjenlig. De 100 Kroners Fradrag for hvert Barn blev jo fastsat ved Skatte-loven af 1903, derfor er det her foreslaaede Skattefradrag sikkert passende og nødvendigt efter Pengenes nuværende Værdi. Jeg vil her tillade mig at gøre en Henstilling til den højtærede Minister,

nemlig den, om der ikke, naar Spørgsmaalet om Skattelove senere skal behandles, kunde tages mere Hensyn til Forsørgerpligten, thi der er vel neppe nogen, der vil paastaa, at yngre ugifte Mennesker, hvad enten det nu er Mænd eller Kvinder, ikke er bedre i Stand til at betale Skat end gifte Familier, særlig Familier med mange Børn. En enlig Person med en Indtægt af, lad os sige, 4 000 Kr. vil selvfølgelig være betydelig bedre stillet i Henseende til Skatteevne end en Familie-fader med adskillige Børn, som har den samme Indtægt af 4 000 Kr. Jeg tror ogsaa, man her skulde tage stærkere Hensyn til den Interesse, Samfundet har i, at der stiftes Familier. Det vilde sikkert være rimeligt, at der ved Skattens Ansættelse blev taget betydelig større Hensyn til den Forskel, der er i Skatteevnen paa dette Omraade. Nærmere Oplysninger om, hvorledes det forhøjede Børnefradrag vil virke, skal jeg ikke komme ind paa, men skal kun henvise til Underbilag V og VI. Jeg vil ogsaa anbefale den Ændring, der her foreslaas i Loven af 18. April 1910 § 9.

Jeg skal saa endnu kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre (Sigurd Berg), der var inde paa et Spørgsmaal, som diskuteres af og til, nemlig det, at Københavns Kommune skulde være gaaet videre med Hensyn til Lønforhøjelser, end Staten er gaaet. Jeg ved sikkert, at hvis Kommunen paa enkelte Punkter er gaaet videre, end man er gaaet i Staten, er det ikke gjort for at fortrædige Staten. Forholdet er det, at Lønningerne i Københavns Kommune altid, igennem Menneskealdre, har været lidt højere end Lønningerne i Staten. Jeg vil dog spørge: Er det i Grunden helt urimeligt, at der gives lidt højere Lønninger indenfor Kommunen end indenfor Staten? Alle Kommunens 18 000 Funktionærer arbejder, lever og virker indenfor Hovedstaden, hvorimod den allervæsentligste Del af Statens mægtige Arbejdsstyrke arbejder og virker Landet over. Der er ogsaa en anden Ting, som Kommunens Funktionærer stærkt fremhæver, og det er heller ikke uden Betydning, nemlig at der indenfor Københavns Kommune er meget lidt Adgang til Forfremmelse til større og bedre lønede Stillinger. Det er gentagne Gange blevet fremhævet og har aldrig kunnet modbevises, at paa det Punkt er Statens Tjenestemænd betydelig bedre stillede, og naar Forholdet saa har været det, at der indenfor Kommunen altid har været givet en lidt højere Løn, nogle enkelte Hundrede Kroners høj-